



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. V. Disciplina linguæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPICU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

3.
Exces-
sum hu-
militati-
one corri-
ge.

4.
Purè cor-
pore refe-
ciandus
est & di-
scere.

Matt. 25

Quòd si fortè metas sobrieta-
tis aliquantulum prætergressus
fueris (id quod facile etiam ho-
mini pio plerumque accidit) hu-
militer precare benignissimum
Deum , ut immoderationi tuæ
ignoscat ; atque ita repurgatus,
bono sis animo. Qui repudiata
sobrietate , cibo potuque nimio,
porcorum more , se ingurgitat,
nullum in se Spiritui sancto &
gratiæ Dei locum relinquit.

Planè convenit ut manducan-
do, bibendo, quiescendo, dor-
miendo, valetudinemque curan-
do, purissimè concedas corpuscu-
lo tuo hujusmodi solatia. † Quæ-
dam sanctissima Virgo , ubi tale
quidpiam contulerat suo corpo-
ri, ita gaudebat, quasi illud exhi-
buisset Christo, qui dixit : *Quod
uni ex minimis meis fecistis , mihi
fecistis*; putabat enim se unam ex
minimis ejus esse. Refice ergo &
refocilla ipsum corpusculum tuum
cum discretione, ad æternam Dei
gloriam, in unione illius amoris,
quo dulcis Jesus, pro te factus ho-
mo, manducare, bibere, quiescere,
& somnum capere dignatus est
in terris : eique offer, in unione
ejusdem amoris, ipsa corporalia
solatia quæ admittis. Dum enim
in hunc modum illa sanctè perci-
pimus, & ea amoris charitativè
Christi inserta sive unita per ora-
tionem aut desiderium Deo offer-
rimus, redduntur ei admodum

† Praxis & exemplum observetur de pu-
ritate intentionis in omnibus obsequiis
quæ præstamus corpori nostro in curanda
valetudine, unde anima in meritis crescat
& sublevandis carnis necessitatibus.

placita, nobisque plurimum fru-
ctuosa.

§. V. DISCIPLINA LINGUÆ.

Sis in loquendo circumspe-
ctus, honestus, continens & in-
culpatus. Dilige silentium ratio-
nabile. Ea quæ prorsus vana vel
nimis nugatoria sunt, & quæ ri-
sum dissolutum excitant, ne pro-
feras. Christus enim in Evange-
lio dicit : *Omne verbum otiosum,
quod locuti fuerint homines, reddent
rationem de eo in die judicii.*

Devita item nimiam verbo-
rum asperitatem ac mordacita-
tem, & perhorresce obtrectatio-
nis atque maledicentiæ vitium.
Si necessitas vel evidens utilitas
exposcat ut de defectibus alterius
loquaris, vide ne quid aliter aut
alia intentione in medium ad fe-
ras, quàm oportet. Cave tunc, ne
animi amaritudine & malevolen-
tiâ impellaris ad loquendum.

Etiam non affirmes pro certis
ea quæ tibi incerta sunt. Fuge
studiosissimè omne mendacium,
omnemque hypocrisim, duplici-
tatem, & iniquam simulationem
ac dolum. Deus enim in regnum
suum non admittit quempiam,
nisi sit simplex, & ab omni fuce
alienus.

Si cõtingat te audire aliquem
obtrectatoria & mala aut inhone-
sta verba proferentem, amputa
* convenienter sermonem noxium,
vel etiam modestè & discretè cor-
ripi eum qui talia loquitur. Quòd
si non potes commodè hoc facere,
ostende nihilominus vultus de-

H h

jeatio

1.
Sermo suo
adifica-
torius.

Matt. 25

2.
Sine aspe-
ritate
aut ob-
trectatio-
ne.

3.
Sincerus
& ve-
rax, sine
fuce &
dolo ma-
lo.

4.
Quomodo
amputan-
dus sermo
malus.
* Vide
& usur-
pa pra-
xes istas
valde ap-
positas

*Spiculum SPI-
RITUALIS.
ad evi-
tandum
peccatū
in detra-
ctioni-
b' & ob-
scœni-
tibus
audien-
dis.*

*Quinque
sensus di-
ligenter
custodien-
dā.*

jectione, aut gemitu, aut discessu, aut aliquo alio convenienti signo, tibi displicere ea quæ Deo displicent: & claude saltem interiores aures tuas, ne sermoni maligno consentias.

§. VI. SENSUUM CUSTODIA.

Magna omnino diligentiam custodire debes linguam tuam, & quinque sensus corporis tui, videlicet visum, auditum, odoratum, gustum & tactum. Vide ergo ne eis aliter utaris quam recta ratio permittit. Si enim loquacitatem amas, & sensibus dedituses, eorumque oblectamenta sine refrenatione sequeris; non poteris ullum in veris virtutibus profectum facere, & gratiam Dei destituēris; nam ea per sensus veluti per rimas quasdam effluet.

§. VII. MORES ET GESTUS.

*Moribus
& gesti-
bus nemi-
nem scan-
dalizes.*

Sis in moribus & gestibus tuis placidus ac maturus. Si inter eos, cum quibus conversaris, exhibueris te tempore & loco ad honorem Dei moderatè hilarem, rectè facies. Observa sedulo, ne quem dicto aut facto culpabiliter scandalizes.

§. VIII. COGITATIONUM NORMA.

*Puritas
cogita-
tionum
mundi-
cordiā, cū
remediis
malarum
cogitatio-
num.*

Sis in cogitationibus & affectibus innocens ac purus. Quando pravam aliquam cogitationem, aut scdam imaginem, vel ineptam lætitiā in cor tuum il-lapsam esse, & impurum affectum

suboriri sentis: † erubescere, & celeriter simpliciterque inde te averte, reflectens mentis oculum ad Deum aut ad alia minimè noxia, vel etiam signum sanctæ salutiferæque Crucis tibi imprimens.

Adversus turpes propensiones, libidinososque stimulos carnis, non parum pdest cogitare, quanta sit vilitas, ac brevisitas carnalis voluptatis, quantaque ipsius carnis corruptio. Quid enim est caro, quantumlibet etiam pulchra & elegans appareat, quid est nisi ster-cus, & putredo, & ingenitæ foetoris? Si detrahatur pellis illa tenuissima quæ magnam pulchritudinem præ se fert, jam ipsa caro tota deformis erit. Certè moriendum est, & post mortem caro erit cada-ver vilissimum.

Mirè etiam valet Salutatio Angelica piè lecta, & Sanctorum invocatio, metus item & horror amittendi gratiam Dei, diligens quoque consideratio, quidnam sit perpetuò separari à Deo & cunctis amicis ejus, atque cum diabolo æternis suppliciis in inferno affici. Facilius autem & felicius ipsum malignum spiritum prava suggerentem vincere solemus, si ejus immisiones tamquam muscas volitantes contemnamus, quam si multis rationibus ad illas respondere velimus.

† Brevia ista & utilia remedia contra malas cogitationes passim ab Adsceticis viis spiritualis ductoribus ac Doctoribus traduntur & commendantur.